

HANYECZ ISTVÁN (Stefanicus Hungaricus Firkász)

Cirmos cica

Volt nekem egyszer egy szép cicám
Selymes tarka szőrű hatalmas kandúr
naphosszat ott lebzelt a bőrfotelben

Ott busás egérvadászatról álmodozott
a kis faházhoz gondozott kert tartozott
cirmos cica szabadon fel-alá kószált ott

Résen volt amikor cincogtak az egerek
rettegett minden arra tévedt mezei egér
kandúr Bandi ügyes vadász hírében állt

Lopva észrevétlen becserkészte a verebet
Türelmesen üldögélt csendben várakozott
Kellő pillanatban villámgyorsan lecsapott

Máris szájában ficánkolt a vijjogó madár
Nem ismert pardont hajtotta őt vadász énje
a kertben levő gyom bűvőhelyként szolgált

Néha amikor kora délután vadászni indult
betévedt a szomszéd kertbe s körülnézett
megbűjt a csipkebokorban éberem lapult ott

Fenyőfára varjak szálltak károgva vijjogtak
Cirmos cica kifigyelte az ott lapuló nyuszt
máris ugrott s kapta el frakkját tapsifülesnek

Hallom is a „visító gyereksírást” kint a kertből
s látom a büszke vadászt szájában a zsákmánnyal
Dicsérem őt hagyom élvezze a vadászat örömét

Tavaszi hírnöke

Kandúr dorombol
kuckóban szunyókál a
fűtött kemencén

Gazdi befűtött,
mindig házi kenyeret
és gyors lángost süt

Fárasztó munka
rettegett a sütéstől hogy
nem kel fel tészta

Lopva figyelte
dagasztás eredményét
Gyönyörűen nőtt

Sűrűn nő a gyom
ideje már gyomlálni
Tavaszi kandikál

Gazda néha szól
munkára lusta népség
„Laci ült rátok”?

Száll ott magasan
gólyamadár hazatért
Tavaszi idején

Élvezem jöttét
csodás kelepelését
Tavaszi áraszt

Hagyom a gyomot
lefotózom a gólyát
kikelet jöttét

A fotós

A fotós készült
felkúszott hegytetőre
mesés látképe

pillanat perce
bűvös csodát varázsolt
ott hegy ormáról

kopár sziklás táj
idegen-hidegen hagy
lekopott múltja

Elfogyó nappal
eltűnt szépség látványa
megjött az este

Búcsúzik az indián nyár!

Száraz avaron süvít őszi szél hangja
Magasról árván szól bús cinege dala
Futni készül már vénasszonyok nyara
Sok az idegen madár itt a kies határba'

Fekete varjú bóklászik friss szántásba'
Giliszta után kutat sűrűn bukdácsolva
Magasból is látják a friss őszi szántást
Éhes sereg ellepi a felszántott barázdát

A természet lágy ölén fuvola síp szólít
Őszi napot szélhárfa búcsúztat tovaint
Indián nyár finom napjait a tél fedi kint

Elfogy már hosszú finom őszenek napja
Tombol már kutya hideg kint a határba'
Hoppon maradt s búcsút int dér hajnala

Látogatás a festőművésznőnél

Bájos női arc
nyakát gyöngysor díszíti
három szép sorban

Barna csendélet
Biblián gyöngysor nyugszik
gyertya fényében

Iker női arc
tükörképe asztalon
békésen pihen

Félkészen portré
befejezésre vár csak
gyöngy lesz az éke

Kagyló felnyitva
gyöngye csillan vakítón
barna keretben

Tojánhéjon gyöngy
törékeny fény-árny játék
szigorú rendben

Festőművész
alkotás hevében ég
komponál képet

Isteni illat
fejedelmi teríték
ízletes falat

Üveg vázában
csipkebogyó száraz ág
csalogat fényben

Színes profil-arc
gyöngysoros fejfedővel
szigetvilágban

VÉBER NOÉMI: ROMÁNC